

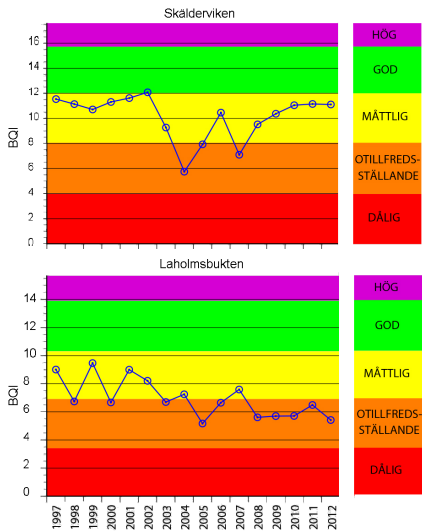
NVSKK:S KONTROLLPROGRAM

Det ständigt pågående kretsloppet av vatten mellan land och hav innebär att näringsämnen och miljögifter transporteras till havet. Väl i havet kan de leda till negativ påverkan på miljön.

Med resultaten från NVSKK:s kontrollprogram kan tillståndet i havet följas upp. Dessa sammanställs årligen i en rapport där årets värden jämförs med föregående års. På så sätt hoppas vi kunna följa förändringarna i havet och dra slutsatser av vad de beror på.

BQI

I diagrammen nedan redovisas BQI värdena (Benthic Quality Index) för bottenfaunan i Skälderviken och Laholmsbukten. BQI värdet visar hur stor den biologiska mångfalden är och blir ett mått på bottenns ekologiska status. EU har satt upp målet god status senast 2021.

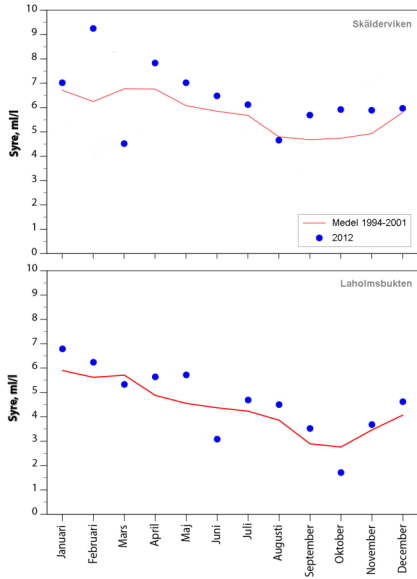

NORDVÄSTSKÅNES KUSTKOMMITÉ
sekretariat: 042– 10 50 00
www.helsingborg.se

SYRE

Yt- och bottenvattnet i Skälderviken och Laholmsbukten skiljer sig åt i salthalt och vattnet delar därför upp sig horisontellt. Denna delning av vattnet gör att syrebrist lätt uppstår vid botten. När mängden syre skrider under 2 ml/l börjar djurlivet påverkas. Därför är det avgörande för att förstå miljöförhållandena i området att mängden syre mäts i bottenvattnet.

Diagrammen visar månad för månad syremätningar av bottenvattnet i Skälderviken och Laholmsbukten.

Med en enkel sedimentpropp går det få reda på syresättningen även i havsbotten.

VAD KAN VI GÖRA?

Minska användningen av ämnen som inte hör hemma ute i miljön.

Vårt dagliga användande av kemikalier i hemmet, tillverkningsprocesser och i bekämpningsmedel lämnar spår över hela jordklotet. Många ämnen vet vi är farliga och måste hanteras varsamt men kunskapen om hur cocktailen av ämnen påverkar djur, växter och oss själva är idag inte helt känd. Därför ska vi överlag vara sparsamma med användandet av kemikalier.

Minska utsläppen av näringsämnen till havet.

Vi jobbar ständigt på att förbättra reningen av kväve och fosfor i våra reningsverk och luftutsläpp. Skåne är ett utpräglad jordbrukslandskap och mycket av näringen kommer av näringsläckage från åkarna. För att ta hand om näringen som kommer till vattendragen kan våtmarker anläggas. Dessa binder inte bara näring utan ökar också mångfalden i naturen och renar miljön från gifter.

Djuramossa är en 2 hektar nyanlagd våtmark utanför Helsingborg.

SKÄLDERVIKEN OCH LAHOLMSBUKTEN

NORDVÄSTSKÅNES KUSTVATTENKOMMITTÉ

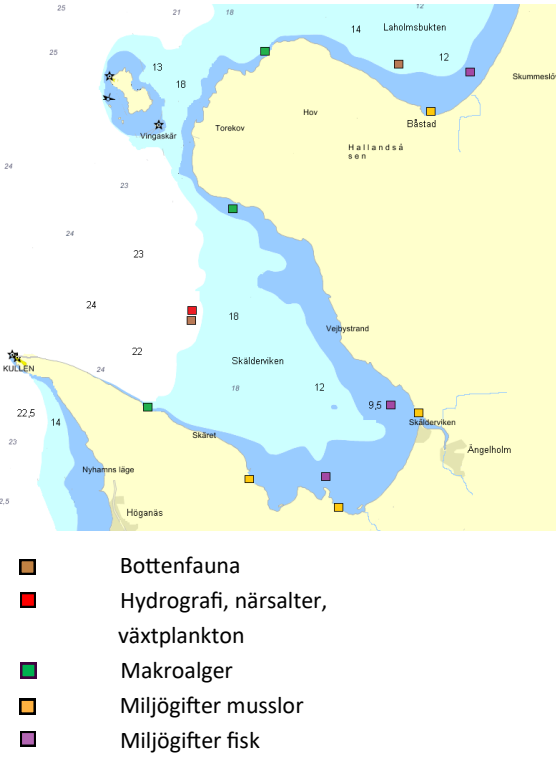
NORDVÄSTSKÅNES KUSTVATTENKOMMITTÉ

NVSKK bildades 1994 och består av kommunerna Båstad, Helsingborg, Höganäs och Ängelholm. Stödmedlemmar är Rönneåns vattenråd, Vegeåns vattenråd, Ringsjöns vattenråd och Naturskyddsföreningen i Kullabygden.

Syftet med samarbetet är att långsiktigt följa miljöförändringarna i området och på så sätt säkra ett levande hav och kust.

Förbundet driver ett kontrollprogram där man följer utvecklingen av bottenfauna, plankton och makroalger samt syre, salthalt, temperatur och närsalter. Vart femte år provtas även miljögifter i skrubbskädda och blåmusslor.

Provpunkter i kontrollprogrammet

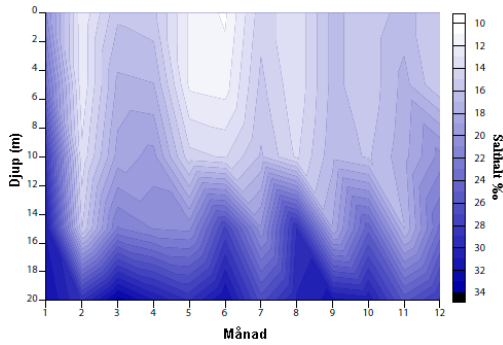
Skälderviken och Laholmsbukten

HYDROGRAFI

Utanför Skälderviken möter Östersjöns bräckta vatten, på dess färd ut från Öresund, Kattegatts salta. De två havens olika salthalt leder till att en skiktning av vattenkolumnen uppstår och vi får ett språngskikt.

Längs botten flyter det tyngre saltare Kattegattvattnet som en kil in i Skälderviken och Laholmsbukten. I ytan finns ett utsötat vatten som till mestadels består av uppblandat Östersjövatten och närmre land vatten från åarna.

Bilden visar en saltvattensprofil i yttre delen av Skälderviken under årets tolv månader. Det mörkare blå området är salt vatten från Kattegatt och det ljusare blå bräckt vatten från Östersjön.

När vattenkolumnen är skiktad så som den är i Skälderviken och Laholmsbukten blidas lätt syrebrist på botten. Detta då skiktningen gör det svårt för syre att tränga ner från ytvattnet till botten. När djuren bryter ner organiskt material förbrukas syret i bottenvattnet vilket kan leda till bottendöd. Svart och svavelosande sediment är tecken på syrebrist.

NATURMILJÖ

Skäldervikens och Laholmsbuktens botten består till största del av mjukbotten. De djupare bottenarna är till stor del lera och de grundare sand. Längs kusten finns också på många ställen hårda klipp- och stenbottenar.

Skiktningen av vattenmassan och variationen mellan sand, lera och stenbotten gör att det finns många olika livsmiljöer med alla sina egna speciella arter knutna till sig. Detta ger förutsättningar för en stor biologisk mångfald i Skälderviken och Laholmsbukten.

En typisk lerbotten under språngskiktet i området kan se ut så här. Ormstjärnan *Amphiura filiformis* dominerar samhället och utgör en viktig föda för fisken.

Ovanför språngskiktet på de sandiga bottenarna dominera hjärtmusslan *Cerastoderma glaucum* samhällena.

De grunda bottenarna från 0 m ut till 10 m har oftast ett utsötat vatten. De utgör viktiga uppväxtplatser för fisken i havet och födosöksområden för fågellivet. Rödspättan *Pleuronectes platessa* yngel är till exempel beroende av grunda bottenar för att växa upp till vuxen individ.

På de hårda bottenar finns rika algsamhällen som domineras av sågtången *Fucus serratus*. Även en stor mängd olika rödalger hittas längs dessa stränder. En av de vanligaste är gaffeltången *Furcellaria lumbricalis*. Algerna bildar skogar där många smådjur och fiskar kan gömma sig.

Mellan Skälderviken och Laholmsbuktens ligger Hallands Väderö. Ön är en av Sveriges artrikaste platser med många ovanliga och utrotningshotade arter. Hallands Väderö är hem åt många sjöfåglar så som trutar och sillgrissla, det finns också en koloni med knubbsälar.

I Vegeåns mynning ligger Sandön. Området är ett så kallat estuarium, ett område där sött och salt vatten möts och blandas. Sandön är ett Natura 2000 och RAMSAR-område på grund av sitt rika fågelliv.

